

PROP DE VOSALTRES

Som enviats a evangelitzar

Benvolguts diocesans:

El passat 19 de setembre vam viure uns moments emocionants a la catedral. Tots els que tenen alguna responsabilitat eclesial i molts cristians ens reunim per escoltar la Paraula de Déu, per pregar, per demanar ajuda al Senyor per aquest nou curs i per rebre l'encàrrec del nostre treball a l'Església de part del pastor de la diòcesi.

Anomenem Festa de l'Enviament a aquesta celebració. Volem recordar i actualitzar que les nostres paraules i les nostres accions es fonamenten en Jesucrist i les desenvolupem en l'Església com una oportunitat de creixement personal, de servei a la comunitat i presentació d'una oferta de sentit a la societat que ens envolta. No és una tasca subjecta a l'arbitri de cadascú, emparat en el gust, l'interès personal o les conveniències del moment. És, sobretot, una exigència de la nostra fe per realitzar allò que la mateixa Església està cridada a complir seguint el manament de Jesús, qui va encarregar en primer lloc als Apòstols que anunciesin la salvació que Ell havia portat. Així ho van fer dispersant-se per totes les regions per anunciar amb alegria i amb coratge la pertinença al Regne. Al mateix temps que es constituïa l'Església es guardaven com un gran tresor les paraules i els fets del Senyor. En les primeres cartes dels apòstols ja es resumeix quina és la tradició que hem de celebrar i anunciar.

Era gran el goig de catequistes, animadors de comunitat, responsables i membres dels moviments apostòlics, professors i directius de centres d'ensenyament, voluntaris i responsables de Càritas al costat dels membres de la Vida Consagrada, diaques i preveres... rebent del bisbe la missió de fer fecunda la vida de l'Església diocesana.

Tots ells demanaven amb insistència l'ajuda de l'Esperit Sant per dur a terme la tasca encomanada. No són fàcils ni còmodes els moments actuals per al desenvolupament de la vida cristiana. Segurament no ho han estat mai. Però els que vivim ara ens aclapara el pes de la missió i els minsos resultats obtinguts. Com si això que portem en les gerres de terrissa no hagués rebut la força de l'Altíssim. A més de l'alegria en la celebració, es percebia una major confiança i una profunda sensació de responsabilitat per l'encàrrec rebut. És aquesta una qüestió de tots, sense excloure ningú. No ens cansem mai de viure i predicar!

La responsabilitat compartida és essencial en la nostra Església. Cada membre té una funció, aporta les seves qualitats, la seva experiència eclesial per participar de l'autenticitat evangèlica de la nostra diòcesi, que peregrina aquí i ara

amb el concurs de tots. Per això en aquest mateix acte es va distribuir una Guia per a possibilitar aportacions, suggeriments i accents en l'elaboració d'un nou Pla Pastoral. És un document senzill que convida a tothom a la reflexió i a la implicació personal i comunitària.

Aquesta Guia ha estat fruit del treball que han realitzat durant els últims mesos els Consells del Presbiteri i de Pastoral. Ara es distribueix perquè entre tots puguem respondre millor als reptes que planteja el món. Hi caben totes les sensibilitats, tots els compromisos, tots els projectes fixant sempre la mirada en la unitat del ramat de l'únic pastor que és Crist.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Catedral té un cor de «Pueri Cantores»

La Catedral de Lleida vol començar aquest curs amb una proposta que implica a nens i nenes a partir dels 7 anys i a joves fins als 35 anys. Es tracta de crear un cor de «Pueri Cantores». La primera reunió de pares i de joves interessats ja es va celebrar el passat 14 de setembre a les 19 hores a la Catedral. Els assajos seran tots els dissabtes d'11.30 a 12.30 hores. Els «Pueri Cantores» és una institució d'àmbit nacional i internacional de gran prestigi i la seva fi-

nalitat és la formació humana i cristiana mitjançant el cant coral, prioritzant el cant litúrgic i religiós. El nostre cor ja forma part de la Federació Catalana que dona recolzament en tots els aspectes. Per ampliar la informació us podeu posar en contacte amb el director del cor, Mn. Joaquim Mesalles (jmesalles@xtec.cat). El nostre Bisbe també va enviar una carta a totes les direccions de les escoles catòliques per tal que informessin als seus alumnes.

CERCA DE VOSOTROS

Somos enviados a evangelizar

Queridos diocesanos:

El pasado 19 de septiembre vivimos unos momentos emocionantes en la catedral. Todos los que tienen alguna responsabilidad eclesial y otros muchos cristianos nos reunimos para escuchar la Palabra de Dios, para orar, para pedir ayuda al Señor para este nuevo curso y para recibir el encargo de nuestro trabajo en la Iglesia de parte del pastor de la diócesis.

Llamamos Fiesta del Envío a esta celebración. Queremos recordar y actualizar que nuestras palabras y nuestras acciones se fundamentan en Jesucristo y las desarrollamos en la Iglesia como una oportunidad de crecimiento personal, de servicio a la comunidad y presentación de una oferta de sentido a la sociedad que nos rodea. No es una tarea sujeta al arbitrio de cada uno, amparado en el gusto, el interés personal o las conveniencias del momento. Es, ante todo, una exigencia de nuestra fe para realizar aquello que la propia Iglesia está llamada a cumplir siguiendo el mandato de Jesús, quien encargó en primer lugar a los Apóstoles que anunciaban la salvación que Él había traído. Así lo hicieron dispersándose por todas las regiones para anunciar con alegría y con coraje la pertenencia al Reino. Al mismo tiempo que se constituía la Iglesia se guardaba como un gran tesoro las palabras y los hechos del Señor. En las primeras cartas de los apóstoles ya se resume cuál es la tradición que debemos celebrar y anunciar.

Era grande el gozo de catequistas, animadores de comunidad, responsables y miembros de los movimientos apostólicos, profesores y directivos de centros de enseñanza, voluntarios y responsables de Cáritas junto a los miembros de la Vida Consagrada, diáconos y presbíteros... recibiendo del obispo la misión de hacer fecunda la vida de la Iglesia diocesana. Todos ellos pedían con insistencia la ayuda del Espíritu Santo para llevar a cabo la tarea encomendada. No son fáciles ni cómodos los momentos actuales para el desarrollo de la vida cristiana. Seguramente no lo han sido nunca. Pero quienes vivimos ahora nos abruma el peso de la misión y los exigüos resultados obtenidos. Como si esto que llevamos en las vasijas de barro no hubiera recibido la fuerza de lo alto. Además de la alegría en la celebración, se percibía una mayor confianza y una profunda sensación de responsabilidad por el encargo recibido. Es ésta una cuestión de todos, sin excluir a nadie. ¡No nos cansemos nunca de vivir y predicar!

La responsabilidad compartida es esencial en nuestra Iglesia. Cada miembro tiene una función, aporta sus cualidades, su experiencia eclesial para participar de la autenticidad evangélica de nuestra diócesis, que peregrina aquí y ahora con el concurso de todos. Por ello en este mismo acto se distribuyó una Guía para posibilitar aportaciones, sugerencias y acentos en la elaboración de un nuevo Plan Pastoral. Es un folleto sencillo que invita a todos a la reflexión y a la implicación personal y comunitaria.

La mencionada Guía ha sido fruto del trabajo que han realizado durante los últimos meses los Consejos del Presbiterio y de Pastoral. Ahora se pone en manos de todos para que entre todos podamos responder mejor a los retos que plantea el mundo. Caben todas las sensibilidades, todos los compromisos, todos los proyectos fijando siempre la mirada en la unidad del rebaño del único pastor que es Cristo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Primera Trobada de l'Escola Concertada a Lleida

El Palau de Congressos de la Lotja va acollir, abans de començar el curs, la Primera Trobada de l'Escola Concertada a Lleida amb l'assistència de més de 900 docents de 28 centres. El bisbe Salvador i el delegat d'Ensenyament del Bisbat i també Vicari general, Mn. Lluís Sallán, van assistir a l'acte.

A la presentació ja es va deixar palès que «la davallada de la natalitat i la crisi influeixen en els concerts i les ràtios i per això només tirarem endavant si anem plegats». Per la seva part, Pilar Contreras, directora general de Centres Concertats i Centres Privats de la Generalitat, va intervenir en el començament de la jornada i entre d'altres coses va afirmar que «vull agrair la gran tasca que feu tots els professionals per crear una educació cada vegada millor. Volem que l'alumnat sigui el centre d'atenció». També va destacar que «el sistema de finançament és el problema més important però som conscients que és complex de resoldre». «Hem de saber quin és el cost real d'una plaça escolar i a partir d'aquí treballar» va afirmar. Contreras també va recordar que el decret de concerts vigent és de l'any 1985 «i la realitat so-

cial ha canviat molt». Afegir que s'està treballant en una proposta de nou decret de concerts i que es vol escoltar a les escoles.

Hi van haver tres ponències que van abordar el futur, l'economia i el present de les escoles concertades. Van intervenir Francesc Torralba, doctor en filosofia i director de la Càtedra Ethos d'ètica aplicada de la URL; Carlos Camí, president de la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya; i Enric Puig, Secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Durant l'acte es va tenir un record per M. Jesús Cabau que havia estat directora del Col·legi Lestonnac i que ens va deixar el dia abans.

Vine a Montserrat el 19 d'octubre i puja al Tren Missioner

Les delegacions de Missions de Catalunya i Cristians Sense Fronteres estan ultimant un dels actes més rellevants d'aquest mes d'octubre precisament el dia abans del Domund. D'aquesta manera fan una crida a tothom a pujar a Montserrat amb el Tren Missioner.

S'espera l'assistència de centenars de persones de tot Catalunya en aquesta trobada, i des de Lleida volem omplir un autocar que sortirà del Camp d'Esports a les 7 del matí. S'ha previst un programa per a tot el dia que començarà amb la pujada al santua-

ri en Cremallera, per torns, a partir de les 10 hores per poder fer després el Camí de la Creu i una eucaristia. Després serà el moment del dinar, i a les 15 hores hi haurà animació musical a la plaça de Sant Jordi. A continuació, serà el torn de testimonis missioners i després hi haurà la Festa de l'Enviament. A les 5 de la tarda està prevista la baixada de nou amb el Cremallera.

El preu de l'activitat per a aquelles persones que arribin a Montserrat amb cotxe és de 12 euros i les persones que optin pel bus han de pagar 22 euros (trobada i bus).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

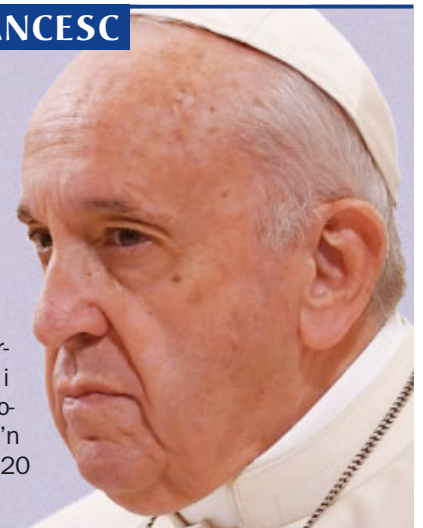

@Pontifex: «Només quan experimentem el perdó de Déu renaixem de debò. És des del perdó des d'on es torna a començar; allà ens retrobem a nosaltres mateixos: a la confessió dels nostres pecats» (14 d'agost).

@Pontifex: «El camí de Maria al cel va començar amb el "sí" pronunciat a Natzarret. Cada "sí" a Déu és un pas cap al cel, cap a la vida eterna. Perquè el Senyor ens vol a tots amb Ell, a casa seva!» (15 d'agost).

@Pontifex: «Amb Déu, la càrrega de la vida no roman sobre les nostres espatlles: l'Esperit Sant ve a donar-nos força, a encoratjar-nos, a portar el pes» (17 d'agost).

@Pontifex: «En la incertesa que sentim per fora i per dins, el Senyor ens dona una certesa: Ells se'n recorda de nosaltres» (20 d'agost).

«A la Fundació Verge Blanca preparem per a la vida»

Gerard Sans, és el delegat de la Pastoral del Lleure i també és el director de l'Escola de l'Esplai de la Fundació Verge Blanca. En les següents línies ens parla de tota l'oferta d'aquesta escola de vida.

Com vas conèixer la Fundació Verge Blanca i quina és el teu càrrec actualment?

Vaig començar a ser monitor del Grup d'Esplai Apasomi de les Borges l'any 2000 i també als casals de la Fundació. Amb els anys també vaig ser-ne formador i des del 2015 que soc el director de l'Escola de l'Esplai que ofereix cursos de monitor, director i premonitor.

Què ofereix l'Escola de l'Esplai de Lleida?

Som especialistes en els cursos de monitor, director i premonitor de lleure. Ens dediquem a la formació en el lleure i també fem intervenció socioeducativa i formem els monitors de menjador. El curs de monitor de lleure consta de 150 hores lectives i 160 hores més de pràctiques, així com una memòria i l'aspirant ha de tenir 18 anys. Per una altra part, per poder optar al curs de monitor és necessari haver cursat el de monitor així com carreres vinculades a l'educació, treball social o educació social. Fa uns anys vam crear la figura del premonitor, per a aquells joves que es volen iniciar en el món del lleure i que tenen entre 16 i 17 anys. És un curs de 30 hores i ajuden. És una manera de lligar el cicle de vida de l'Esplai.

Quina sortida laboral tenen aquests cursos?

La sortida laboral està relacionada amb el lleure com les estades, els casals d'estiu, els camps però és una formació multidisciplinària per la qual cosa, dona competències en tots els àmbits ja que es treballa la gestió de conflictes, com comunicar de la millor manera, etc.

Pots parlar-nos una mica més d'aquestes competències?

A les formacions es faciliten molts recursos, es parla d'organització, de planificació, de preparació i difusió. S'explica com tractar el company i fem un seguiment diari. A l'hora de posar-ho en pràctica, els monitors i directores atenen a l'infant segons les seves necessitats i tenen en compte la seva situació. I tot

això, sense oblidar l'esperit cristià que és la nostra marca de diferència. En resum, preparem per a la vida. Els nostres alumnes acaben trobant amistats a l'Escola de l'Esplai on hi troben un bon ambient i creiem que per això seguim tenint demanda.

També feu formació a la carta?

Sí, a part dels cursos que ja hem citat abans. També oferim xerrades o petits cursos als Esplais que ens ho demanen i també fem formació a mida per a qualsevol institució o entitat com per exemple la Cambra de Comerç. Aprofito per donar les gràcies a tots els col·laboradors. Oferim diverses tipologies de cursos entre els quals hi ha els intensius i els semipresencials.

Quin repte té l'Escola de l'Esplai?

Volem continuar com fins ara però a la vegada no caure en la rutina. Pretenem arribar al màxim de gent possible perquè puguin viure l'ambient que es respira a l'Escola de l'Esplai.

REFLEXIONS

Ho hem rebut i après dels pares

«**E**ls nostres avantpassats van ser homes de bé / i les seves obres justes no han estat oblidades. / Amb la seva descendència es conserva / la bella herència que va sortir d'ells. / Els seus descendents han estat fidels a l'aliança / i, gràcies a ells, també els seus fills. / La seva descendència continuarà per sempre / i la seva glòria no l'esborrarà» (Sir 44,10-13).

Traspasà després d'una llarga vida. Els seus fills eren a prop. Com sempre. Units entre ells, units entorn el pare. Units com havien acomiadat la mare que tan influí en les seves vides i segueix influent amb els consells i criteris que els deixà per continuar amb l'empresa familiar. Quan els treballadors de la funerària acudiren a la sala de vetlla per portar el difunt a la capella del tanatori i celebrar-hi la missa exequial, s'aplegà tota la família entorn del pare, de l'avi, i resaren junts, en comunitat familiar, la darra avemaria. En comunitat familiar, en església domèstica. També ho havien fet el dia abans, a les nou de la nit, quan arribà l'hora de deixar el tanatori.

La família és espai sagrat, espai de fe, espai de formació per conèixer més Jesús, espai de vivència on aprendre a pregar i a servir els altres per amor. És, també, espai de celebració de la fe en la pregària familiar i en la participació en les celebracions parroquials de les diverses comunitats cristianes, dels moviments... Convé treballar aquest sentit de pertinença a una família, aquest sentit de pertinença a una església domèstica, part de l'Església que escolta la Paraula de Jesús i en fa vida tot construint el Regne. Sentir-se part de l'Església universal que s'aplega entorn la taula de l'altar per escoltar la Paraula, per celebrar el misteri de la fe, la presència real de Jesús en el pa i el vi de l'eucaristia que se'ns dona com a aliment espiritual.

Ho hem rebut i après dels pares i de tots els qui ens han precedit en el seguiment de Jesús. Ho hem de transmetre als més petits i als joves. «Els seus cossos van ser sepultats en pau, / però el seu record perdura de generació en generació. / Totes les nacions parlaran de la seva saviesa / i l'assemblea del poble en farà l'«elogi» (Sir 44,14-15).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► Diumenge, 6 d'octubre:

- A les 10 h, inauguració del Mes Missioner Extraordinari. Eucaristia a les Carmelites de la Caparrella.
- A les 12 h, Eucaristia solemne a la Catedral amb motiu de la Festivitat de la Mare de Déu de l'Acadèmia.
- A les 18 h, Certamen Marià. Al Parranimf de l'Acadèmia Mariana.

► **Dilluns, 7 d'octubre.** A les 20 h, Pastoral Obrera: Jornada sobre el Treball Decent. Cafè del Teatre.

► **Divendres, 11 d'octubre.** A les 19 h, pregària vocacional, Església de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / Sl: Jn 2,3-8 / Lc 10, 25-37]. La Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42]. *Lleida*: □ Sants Àngels de la Guarda. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4]. Sant Dionís, primer bisbe de París, i companys clergues, mrs.

(s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev. fund.

10. ■ Dijous [Mt 3,13-4,2a / Sl 1 / Lc 11,5-13]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu; sant Daniel Comboni, bisbe, fund. Missioners Combonians.

11. ■ Divendres [Jl 1,13-15;2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fundadora Serventes de Maria, vetlladores

dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dissabte [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2R 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17, 11-19]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

Diurnenge XXVII de durant l'any (C)

COMENTARI

Tenim una mica de fe, ni que sigui petita?

Si ha una cosa imprescindible en tota religió, és la fe. I això val específicament per a la religió cristiana. Sense fe no entenem els sagraments, la presència de Crist en la seva Paraula i en el germà, la certesa d'una vida plena al costat de Déu. Per això diu Jesús: *Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: Arrenca't de soca-rel i planta't en el mar, us obeiria.* En comparar la fe amb una llavor vol dir que la nostra fe ha d'anar creixent cada dia i s'ha de fer més ferma i gran. Però la fe suposa la humilitat. Només ens obrirem a la fe si sabem que Déu és infinitament superior a nosaltres, i per tant la nostra fe només es pot fonamentar en ell, no en el que nosaltres puguem veure o tocar o experimentar. Per això Jesús diu: *Vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.* Només quan ens sentim servidors de Déu, i que les seves realitats ens superen, perquè Déu va més enllà de les nostres capacitats, podem viure en la fe.

Per això també a la primera lectura quan el profeta es queixa de les calamitats i problemes que veu i es pregunta: *Fins quan demanaré auxili i no m'escoltareu; perquè deixeu que contempli tantes penes.* Déu li respon: *Escriu una visió; és una visió per a un moment determinat que aspira al seu terme i no fallarà. Espera-la si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.* Això demana, evidentment la fe; creure que es produirà allò que no veu, allò que sembla que no es produirà. Per això acaba dient: *L'home d'esperit orgullós, se sentirà insegur, però el just viurà, perquè ha cregut.* Un cop més la humilitat. I Pau recorda al seu deixeble: *L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny.* I acaba dient-li: *Viu en la fe i en l'amor.* Des d'una confiança total en Déu hem de pregar sempre com els apòstols: *Doneu-nos més fe.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Habacuc (Ha 1,2-3.2,2-4)

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, / que ens ha creat, ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'averonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria.» Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengueu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

▶ Lectura de la profecia de Habacuc (Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: Escribe la visión y grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará. Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza. Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe». El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: "Arráncate de raíz y plántate en el mar", y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: "Enseguida, ven y ponte a la mesa"? ¿No le diréis más bien: "Prepárame de cenar, cíñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú"? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado?

Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado, decid: "Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer".»